

"Senin nihayetsiz âczin ve fakrın; seni nihayetsiz kudrete, rahmete raptedip..." Burada aczin kudrete, fakrın rahmete tekabül etmesinin nedeni nedir?

[Yirmi Üçüncü Söz'de](#) şöyle buyrulur;

"Fâtır-ı Hakîm, insanın mahiyet-i mâneviyesinde nihayetsiz azîm bir acz ve hadsiz cesîm bir fakr derc etmiştir-tâ ki, kudreti nihayetsiz bir Kadîr-i Rahîm ve gınâsı nihayetsiz bir Ganî-i Kerîm bir Zâtın hadsiz tecelliyâtına câmî geniş bir ayna olsun."

İnsan, gözünden kulağına, elinden ayağına kadar her şeye muhtaç olduğu gibi, havadan suya, Güneş'ten Ay'a kadar hadsiz eşyaya da muhtaçtır. Ve insan, nihayetsiz acizdir, yani muhtaç olduğu bu sayısız eşyanın hiçbirini yapacak güce sahip değildir. İşte böyle nihayetsiz aciz ve fakir olan insanın ihtiyaçlarını ancak **"kudreti nihayetsiz bir Kadîr-i Rahîm"** karşılayabilir. Hem bütün ihtiyaçlarını karşılamaya kudreti yetecek hem de **Rahim** olacaktır.